

«بسم الله الرحمن الرحيم»

سلسله نشست های فرهنگ سازی و تبیین

«نقشه جامع مدیریت اسلامی» «نجماء»

بخش اول: مبانی مدیریت اسلامی
بخش دوم: مسائل مدیریت اسلامی

ارائه: حجۃ الاسلام دکتر ولی الله نقی پور فر

عضو هیأت علمی دانشگاه قم

و مسئول انجمن مدیریت اسلامی حوزه علمیه قم

v-naghipoor@qom.ac.ir

به همراه نقد استادان مدیریت و علوم انسانی (مصاحبه‌ها و نشست‌ها)

پژوهش: کارگروه بنیادین مدیریت اسلامی

ناظر علمی: دکتر علی رضاییان

مسئول کارگروه: حجت‌الاسلام دکتر ولی‌الله نقی‌پورفر

ویرایش ششم

قدّم به ناشر
دیدگاه نقد استادان مدیریت و علوم انسانی
(دیدگاه ششم)

انتشارات دانشگاه قم

گزیده‌ای از مقدمه دکتر علی رضاییان:

نقشه جامع مدیریت اسلامی «نجما» مبتنی بر استاد بالادستی، دیدگاه نخبگان حوزه انسانی و دانشگاهی مدیریت اسلامی و دیدگاه نخبگان مسلمان در زمینه مبانی و مسائل علوم انسانی و دانش مدیریت است.

از ویژگی‌های اساسی نقشه جامع مدیریت اسلامی «نجما»، انجام پژوهش‌ها، مبتنی بر «جهت‌هاد جامع در مدیریت اسلامی»، در دو سطح مطلوب و قابل قبول، است، که بر اساس روش‌های چهارگانه جامع «نقلي و حيانى، عقلى، تجربى و شهودى»، همه توأم‌ندي‌های تخصصي حوزه انسانی و دانشگاهی، را ارج می‌نهاد و در انجام پژوهش‌ها، از تمام آن‌ها، به تناسب، بهره می‌گيرد.

اين نقشه به همت مراكز و پژوهشگران فعال قم و تهران در زمینه مدیریت اسلامی، و مصاحبه‌ها و نشست‌های ملي با اساتيد مدیریت و علوم انسانی در سه حوزه پژوهش، آموزش و اجرا سياست گذاري شده است و هم اينک، «نقشه جامع مدیریت اسلامی در حوزه پژوهش»، تدوين گشته و بستر مناسبی را برای تعریف منطقی، نظام یافته و هماهنگ طرح‌های پژوهشی مدیریت اسلامی فراهم آورده است...

نقشه جامع مدیریت اسلامی «نجماء»

مقدمه: تعریف

- ❖ «نجماء، مجموعه‌ای است جامع، هماهنگ، پویا و آینده‌نگر، شامل «مبانی (محنوایی و روشی)»، «مسائل مدیریت اسلامی»، و «الزامات اجرایی»، در سه حوزه «پژوهش، آموزش و اجرا»، مبتنی بر ارزش‌های اسلامی، در راستای اهداف نظام اسلامی، برای دست‌یابی به مدیریت مطلوب فراگیر، متوازن و نظاممند در همه سطوح و همه ارکان نظام اسلامی».
- ❖ این تعریف با الهام از «نقشه جامع علمی کشور»، ارائه شده است.

❖ ارکان نقشه جامع:

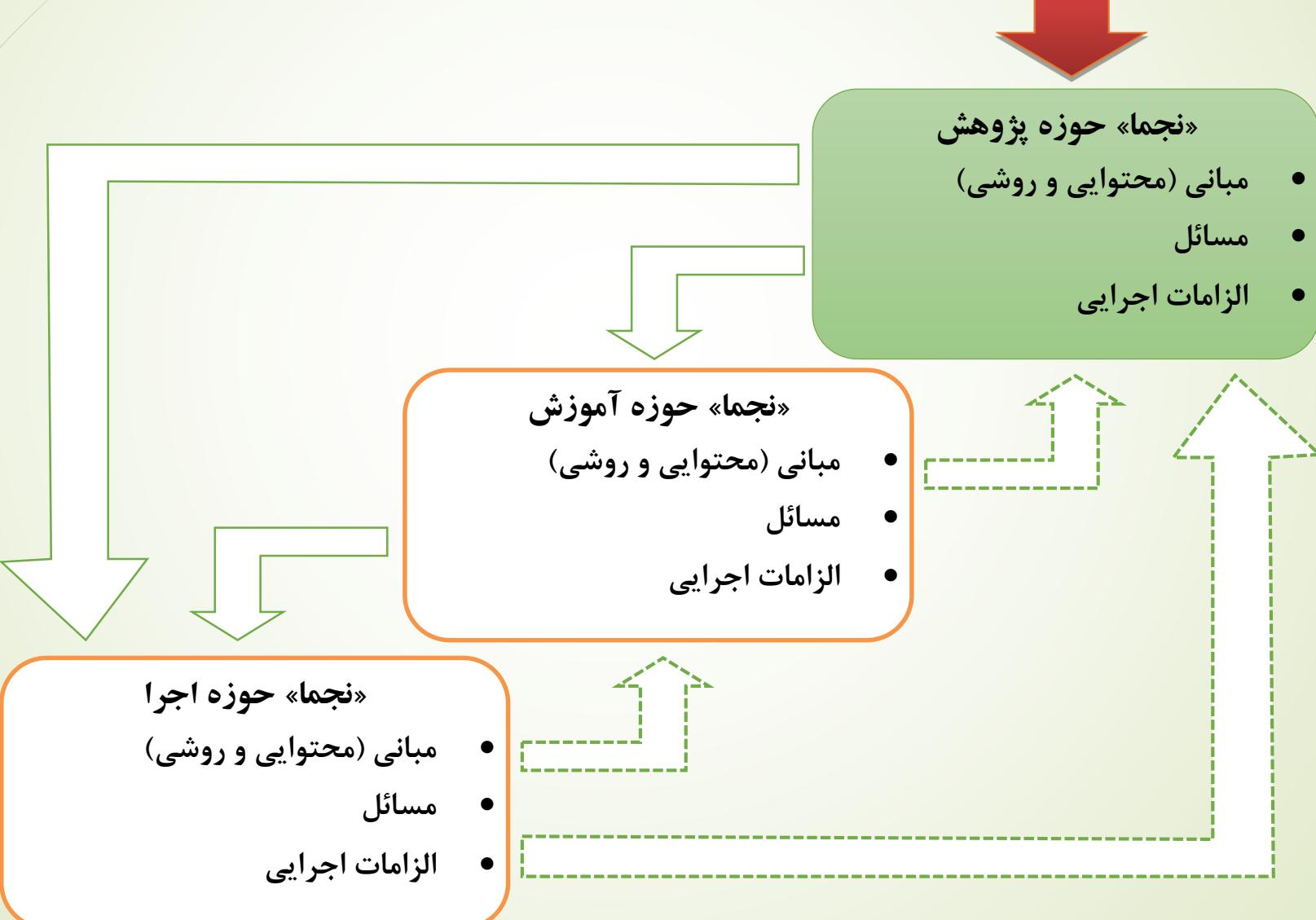
- مبانی (محنوایی و روشی)
- مسائل
- الزامات اجرایی

❖ حوزه‌های نقشه جامع:

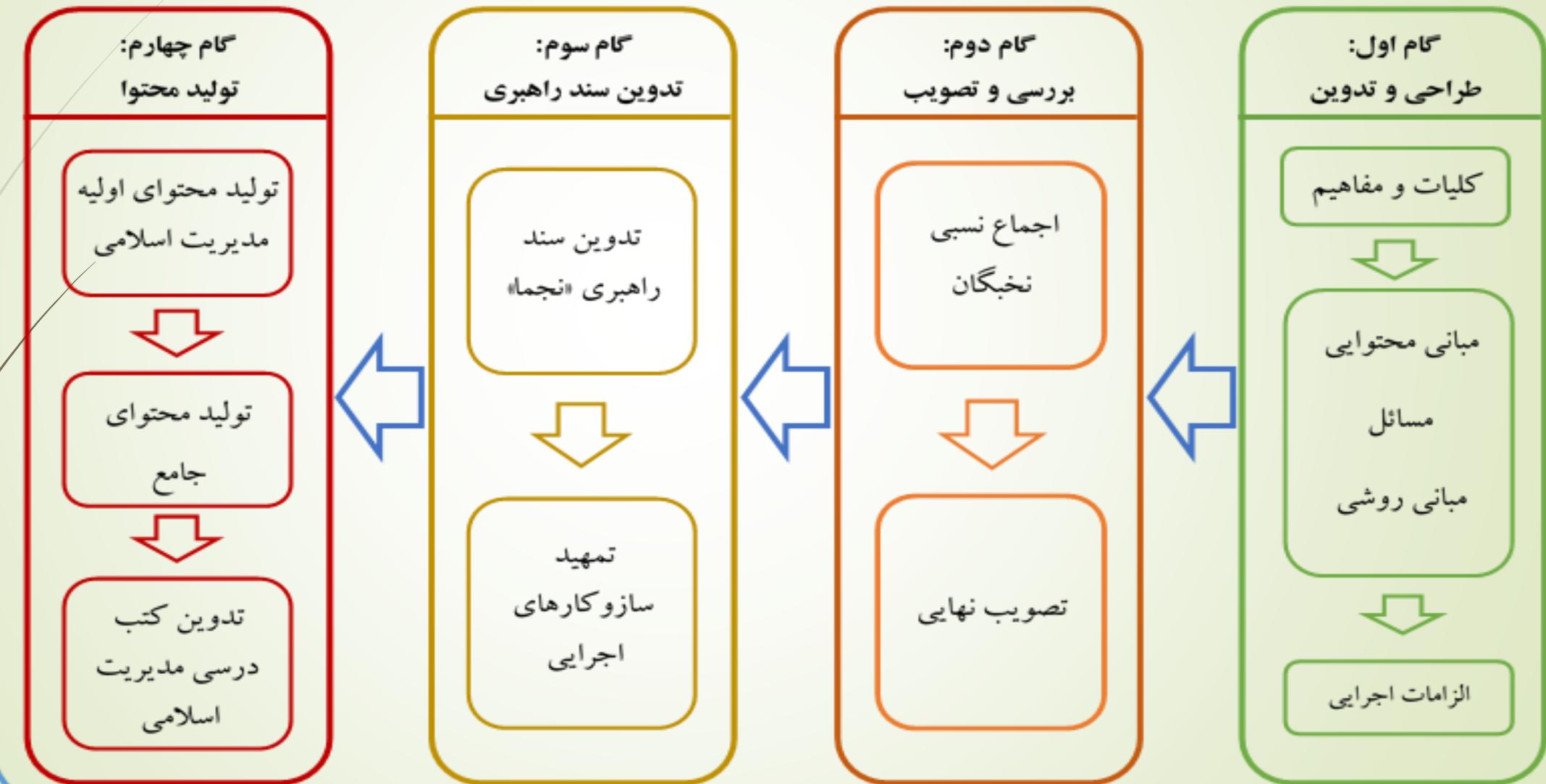
- پژوهش
- آموزش
- اجرا

قرآن و سنت مucchomien (ع)، و محکمات عقلی و تجربی

دستاوردهای علمی پژوهشی | اسناد بالادستی

مراحل تحقیق «فجما» در حوزه پژوهش

مفاهیم اساسی نقشه جامع مدیریت اسلامی ("نجما")

«نقشه جامع علم»:

«نقشه جامع علم» در منظر «نجما»، ناظر به نظام موضوعات «مبانی، مسائل و الزامات اجرایی» یک علم است؛ که در سه حوزه «پژوهش، آموزش و اجرا»، مورد بررسی قرار می‌گیرد. در این تقسیم، «مسائل»، قسمی «مبانی» است.

«مبانی علم»

«عبارت از گزاره‌هایی که «اصول متعارفه» (بدیهیات اولیه) و «اصول موضوعه علم» (پیشفرضهای علم) را در سه سطح عام، خاص و اخص تشکیل می‌دهد».

«مبانی مدیریت اسلامی»

بنابراین «مبانی مدیریت اسلامی» شامل «اصول متعارفه و اصول موضوعه عام» (مبانی عام علوم انسانی) و «اصول موضوعه خاص و اخص» (مبانی خاص و اخص مدیریت اسلامی) است.

«مسائل علم»

«عبارت از گزاره‌هایی که موضوعات آنها زیر چتر عنوان جامعی (کل یا کلی) قرار می‌گیرند؛ که آن عنوان جامع، موضوع علم را تشکیل می‌دهد».

بنابراین هر آنچه «درون یک علم»، مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد، «مسائل علم» را تشکیل می‌دهد.

«مسائل علم مدیریت اسلامی»

شامل «مسائل نظری (توصیفی-تجویزی) و مسائل الگویی» است.

مفاهیم اساسی نقشه جامع مدیریت اسلامی ("نجمان") « تقسیمات مبانی » و منطق آن

« مبانی هر علمی » در تقسیمی منطقی،

یا ناظر به « محتواه علم » است و یا ناظر به « روش علم » است که نحوه دستیابی به محتواه علم را ارائه می دهد.

از این رو، می توان، « مبانی علم »، را به « مبانی محتوایی » و « مبانی روشی » تقسیم کرد.

« مبانی محتوایی »، یا ناظر به « اصل شناخت » و یا ناظر به « متعلق شناخت » است.

« قسم اول »، « مبانی معرفت شناختی » است.

قسم دوم، یا ناظر به « بود و نبود » ها است و یا ناظر به « باید و نباید » ها است.

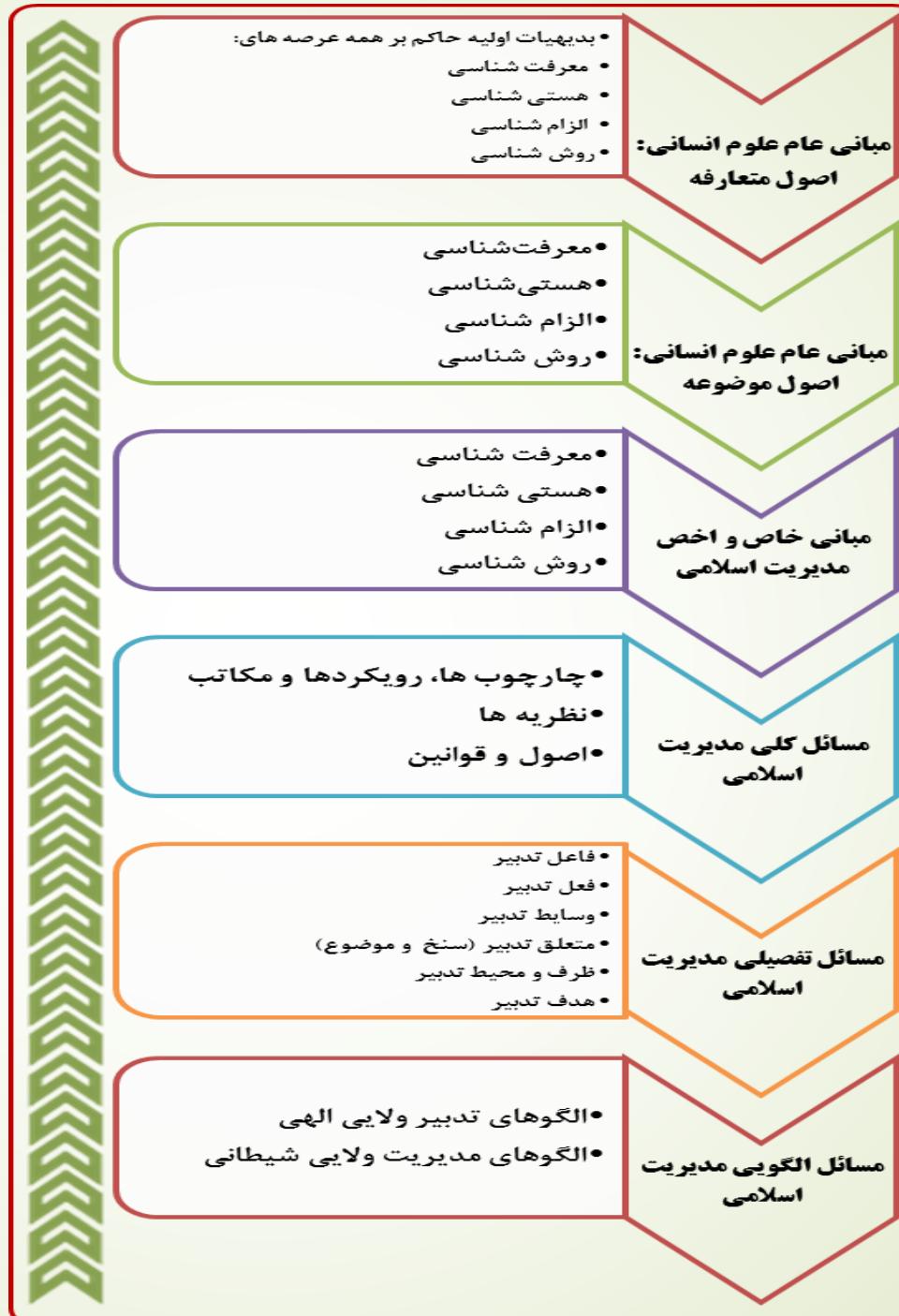
مورد اول، « مبانی هستی شناختی » است.

و مورد دوم، « مبانی الزام شناختی » است.

بنابراین، « مبانی علم »، منطقا، در چهار عرصه، مورد بحث قرار می گیرد:

الف. « مبانی محتوایی »: « مبانی معرفت شناختی، هستی شناختی، و الزام شناختی »

ب. « مبانی روش شناختی »: « روش شناسی اجتهاد جامع در مدیریت اسلامی ».

نقشه جامع مدیریت اسلامی «نجم»: بخش اول: مبانی محتوایی مدیریت اسلامی

فصل اول:

مبانی معرفت‌شناسنگی مدیریت اسلامی

فصل دوم:

مبانی هستی‌شناسنگی مدیریت اسلامی

فصل سوم:

مبانی الزام‌شناسنگی مدیریت اسلامی

مقدمة: قرآن و مدیریت: رهنمود های مدیریتی سوره علق

”بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ“

”إِقْرَا بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ؛ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عُلْقٍ“ ”إِقْرَا وَرَبُّ الْاَكْرَمِ الَّذِي عَلِمَ بِالْقَلْمَنْ؛ عَلِمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ“
؛ ”كَلَا إِنَّ الْاِنْسَانَ لِيَطْغُى أَنْ رَأَهُ اسْتَغْنَى؛ أَنْ إِلَى رَبِّ الرَّجْعَى“ (علق / ٨-١)

❖ مسائل مدیریتی شب بعثت:

➤ منصب نبوت و ولایت:

• «انتصاب پیامبر اسلام (ص) به مدیریت و رهبری نظام خلقت و عالم انسانی»

• «انتصاب امیر مؤمنان (ع) به وزارت و قائم مقامی پیامبر اسلام:

«اجعل لی وزیرا من اهلی هارون اخی؛ اشدد به ازری و اشرکه فی امری کی نسبحک کثیرا و نذکرک کثیرا...» (طه / ٢٧)

«انت منی بمنزلة هارون من موسی؛ الا انه لا نبی بعدی» (ص): (...)

«اری نور الوحی و اشم ریح النبوة؛ ... انک تسمع ما اسمع و ترى ما ارى؛ الا انک لست بنبی و لكنک لوزیر» (نهج، ح قاصعه)

«و عنہ ، عن عبد الله بن ميمون ، عن جعفر بن محمد ، عن أبيه قال: "وقف النبي (صلی الله علیه و آله) بعرج ثم قال:

«اللهم، إن عبدي موسى دعاك فاستجبت له، وألقيت عليه محبة منك، وطلبت منك أن تشرح له صدره، وتبين له أمره، وتجعل له وزيرا من أهله، وتحل العقدة من لسانه؛ و أنا أسألك بما سألك عبدي موسى أن تشرح به صدری، وتبین له أمری ، وتجعل لی وزیرا من اهلی علیا اخی» (قرب الاسناد، ص ٢٧).

«يا سلمان ، إن موسى سأل ربه أن يجعل له أهلة فجعل له أخاه هارون وزيرا . و إنني سألت ربی أن يجعل لی وزیرا من أهلهی فجعل لي أخي أشد به ظهري و أشرکه في أمری؛ فاستجاب لی كما استجاب لموسی في هارون .

يا سلمان ، لولا أن تفرط أمتی في أخي علي كإفراط النصاری في عیسی بن مریم لقلت فيه مقالة يتبعون آثار قدمیه في التراب یقبلونه .(كتاب سليم، ص ٤٣٠)

مقدمه: قرآن و مدیریت: رهنمود های مدیریتی سوره علق

- مطالعه شهودی لوازم منصب مدیریت و رهبری:
- مطالعه شهودی کلی عوالم و منابع انسانی و آفاقی سازمان خلقت:
 - «إِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّ الَّذِي خَلَقَ؛ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلْقٍ» (علق/٢-١)
 - «وَكَذَلِكَ نَرَى ابْرَاهِيمَ مُلْكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالارضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقَنِينَ» (انعام/)
- مطالعه شهودی کلی سیر تاریخی عملکرد مدیریت و رهبری انبیاء اولوا العزم در عالم انسانی:
 - ”إِقْرَأْ وَرَبُّ الْأَكْرَمِ الَّذِي عَلِمَ بِالْقَلْمَنِ؛ عَلِمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ“؛
 - ”كَلَّا إِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغَى أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَى؛ أَنْ إِلَى رَبِّ الرَّجْعَى“ (علق/٨-٣)
- ❖ سیر کلی مدیریت الهی در جذب، گزینش و تربیت مدیران و رهبران الهی {انبیاء و اولیاء معصوم(ع) به ویژه پیامبر اسلام(ص)}:
 - مقدمه:
 - «اشتراکات و تمایزات در الگو گیری از مدیریت الهی، براساس ملاک وسع و امکانات (فعلی و تقدیری) غیر معصومین»
 - «لَا يَكْلُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسْعُهَا» (بقره/٢٨٦) / «لَا يَكْلُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَيْهَا» (طلاق/٧)
 - «فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ؛ ... أَنَّ اللَّهَ مِبْتَلِيكُمْ بِنَهْرٍ ... قَالُوا: لَا طَاقَةَ لَنَا يَوْمَ بِجَالُوتِ وَجَنُودِهِ؛
 - قال الذين يظنون انهم ملاقوا الله: كم من فئة قليلة غلت فئة كثيرة بأذن الله؛ و الله مع الصابرين ... ربنا افرغ علينا صبرا و ...» (بقره/٢٥٠-٢٤٩)
 - «الاَللّٰهُ الدّيْنُ الْخَالصُ...» (Zimmerman/٣) / «وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقَرْيَةِ آمَنُوا وَاتَّقُوا، لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالارضِ؛» (اعراف/٩٦)
 - مدیریت وراثت فرانسلی معصومین (ع):
 - «مدیریت اسلامی، هنر، علم و مهارت تدبیر امور ...»
 - «انَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَّ ابْرَاهِيمَ وَآلَّ عُمَرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ؛ ذُرِّيهِ بعضاها مِنْ بَعْضٍ؛ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ» (آل عمران/٣٣-٣٤)
 - مدیریت و تربیت شخصیت پیامبر از کودکی تا بعثت:
 - «وَلَقَدْ قَرَنَ اللَّهُ بِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ لَدُنْ أَنَّ كَانَ فَطِيمًا أَعْظَمُ مَلَكَ مِنْ مَلَائِكَتِهِ؛ يَسْلُكُ بِهِ طَرِيقَ الْمَكَارِمِ، وَمَحَاسِنِ أَخْلَاقِ الْعَالَمِ لِيَلِهِ وَنَهَارَهُ؛ (نهج، خ قاصعه، ٣٠٠)

مقدمه: قرآن و مدیریت: رهنمود های مدیریتی سوره مزمل و مدثر

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا إِيَّاهَا الْمَزْمُلُ؛ قُمِ الْلَّيلَ إِلَّا قَلِيلًا؛ نَصْفَهُ أَوْ أَنْقُصَهُ مِنْهُ قَلِيلًا؛ وَرَتَلَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا؛ إِنَّا سَنَلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا؛
إِنَّ نَاسَةَ اللَّيلِ هِيَ أَشَدُ وَطَأً وَأَقْوَمُ قَيْلًا؛ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارَ سَبِحًا طَوِيلًا؛ ...
إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَعْمَلُ أَدْنَى مِنْ ثَلَاثَةِ اللَّيْلَاتِ وَ... وَطَائِفَةً مِنَ الظَّالِمِينَ ...

فَاقْرُؤُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ؛ عِلْمٌ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضٌ؛ وَآخَرُونَ يَصْرِيبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ؛ وَ
آخَرُونَ يَقْاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؛ فَاقْرُؤُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ... (مزمل /)

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا إِيَّاهَا الْمَدْثُرُ؛ قُمِ فَأَنْذِرْ؛ وَرَبُّكَ فَكِيرُ وَثِيابُكَ فَطَهَرْ؛ وَالرَّجُزَ فَاهْجَرْ وَلَا تَمْنَنْ تَسْتَكْثِرْ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ" (مدثر /)

مقدمه: قرآن و مدیریت: رهنمود های مدیریتی سوره مزمل و مدثر

❖ مسائل مدیریتی بعد از شب بعثت (سه سال اول):

➢ برنامه خود مدیریتی:

«يَا أَيُّهَا الْمَزْمُلُ؛ قُمِ الظَّلَلُ إِلَّا قَلِيلًا؛ نَصْفَهُ أَوْ أَنْقُصَهُ مِنْهُ قَلِيلًا؛ وَرَتَلَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا؛ أَنَا سَنْلَقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا؛ إِنْ نَاسَتِهِ الظَّلَلُ هُنَّ أَشَدُ وَطَأً وَأَقْوَمُ قَبْلًا؛ إِنْ لَكَ فِي النَّهَارَ سَبِحًا طَوِيلًا؛ ...» (مزمل/١-٧)

«مِنْ نَصْبِ نَفْسِهِ لِلنَّاسِ أَمَّا مَا فَلَيْبِدُ أَنْ نَفْسَهُ قَبْلَ تَعْلِيمِ غَيْرِهِ» (نهج،)

➢ دعوت و مدیریت و رهبری الهی غیر مستقيم و عدم اعلان رسمي:

«أَرَايَتُ الَّذِي يَنْهَى عَبْدًا إِذَا صَلَّى...» (علق/٩-١٠)/ «وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْا عَلَىٰ ادْبَارِهِمْ نَفُورًا» (اسراء/)

➢ جذب و گزینش و تربیت نیروهای مستعد:

«إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكُمْ تَقُومُ أَدْنَى مِنْ ثَلَاثَةِ الظَّلَلِ وَ... وَطَائِفَهُ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ... فَاقْرُؤُوا مَا تَيْسَرَ مِنَ الْقُرْآنِ؛ عِلْمٌ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضٌ؛ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ؛ وَآخَرُونَ يَقْاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؛ فَاقْرُؤُوا مَا تَيْسَرَ مِنْهُ...» (مزمل/٢٠)

مقدمه: قرآن و مدیریت: رهنمود های مدیریتی سوره مزمول و مدثر

❖ مسائل مدیریتی دعوت علی (سال چهارم بعثت به بعد):

➢ اغاز اعلان رسمی مدیریت و رهبری الهی

"يَا إِيَّاهَا الْمَدْثُرَ قَمْ فَأَنذِرْ؛ وَ رَبَكَ فَكِيرْ وَ ثِيابَكَ فَطَهَرْ؛ وَ الرَّجُزَ فَاهْجَرْ وَ لَاتَمَنْ تَسْتَكْثَرْ وَ لَرَبَكَ فَاصْبَرْ" (مدثر/١-٧)

➢ معرفی قائم مقام و جانشین:

«قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : يَا بَنِي أَبْدَلِ الْمُطَلَّبِ ! إِنِّي قَدْ جَئْنَتُكُمْ بِخَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَقَدْ أَمْرَنِي اللَّهُ أَنْ أَدْعُوكُمْ إِلَيْهِ؛ فَأَيْكُمْ يُؤَازِّنِي عَلَى أَنْ يَكُونَ أَخِي وَوَصِيًّا وَخَلِيفَتِي فِيهِمْ؟»

قال : فأحجم القوم عنها جميما و قلت : يا نبی الله ! أكون وزیرک علیه ؟ فأخذ برقبتی ثم قال :

هذا أخي و وصيي و خليفتي فيكم، فاسمعوا له و أطاعوا» على (ع) : (كنزالعمال، ١٣ / ١١٤)

«... فَأَيْكُمْ يُؤَازِّنِي عَلَى أَمْرِي هَذَا ؟ فَقُلْتَ ...: أَنَا يَا نبِيَ اللَّهِ أَكُونُ وزِيرَكَ عَلَيْهِ !»

فأخذ برقبتی فقال : إن هذا أخي و وصيي و خليفتي فيكم فاسمعوا له و أطاعوا ،

فقام القوم يضحكون و يقولون لأبي طالب : قد أمرك أن تسمع و تطيع لعلی» (على) : (كنز العمال، ١٢ / ١٣٢؛ ابن إسحاق و ابن حرير و...)

➢ گسترش تدریجی حیطه رسالت با روش پدری معنوی و رافت و عنایت و تدبیر مادرانه (استعاره مزع بالوجه ها)

• انذار عشیره خود:

«وَ انذَرْ عشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ؛ وَ اخْفَضْ جنَاحَكَ لِمَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ» (شعراء/٢١٤-٢١٥)

• انذار مکه و عربستان:

«وَ كَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قرآنًا عَرَبِيًّا لِتَنذِرَ أَمَّ الْقَرَى وَ مَنْ حَوْلَهَا...» (شوری/٧)

• انذار جهانی:

«قَلْ يَا إِيَّاهَا النَّاسُ؛ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا...» (اعراف/١٥٨)

فصل دوم: مبانی هستی شناختی مدیریت اسلامی:

فصل دوم: مبانی هستی شناختی مدیریت اسلامی:

گفتار اول: مبانی خالق شناختی «الله»: نظام اسماء الله:

- ❖ نظام صفات ذاتی
- ❖ نظام صفات فعلی

گفتار دوم: مبانی مخلوق شناختی «آفاق و انفس»: نظام آفاقی و انفسی:

- ❖ «نظام آفاقی»:
- ❖ «نظام انفسی»:
- ❖ «نظام آفاقی انفسی»:

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله»: نظام اسماء الله:

مقدمه: رابطه فعل الهی با عملکرد انسانها

- ▶ نظام تکوین و تشریع، تحت تدبیر ولایی دائمی «الله» قرار دارد:
«يَدِيرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاوَاتِ إِلَى الْأَرْضِ...» (سجده/۵)
- ▶ «ولایت الله» ذاتی است؛ و «تدبیر ولایی الله»، شامل «تدبیر نظام تکوین و تشریع» می‌باشد.
- ▶ هیچ حادثه‌ای شکل نمی‌گیرد، مگر به اذن خدا و تحت تدبیر الهی؛ لذا، بررسی «تدبیر ولایی الله»، از الزامات اولیه مدیریت اسلامی است:
«إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ، تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ» (اعراف/۵۴)
- ▶ پس، بدون توجه و لحاظ تدبیر «رب العالمین»، سخن از «مدیریت اسلامی» برای اهل ایمان، معنای صحیحی ندارد. و «مدیریت اسلامی»، بایستی اهداف، برنامه ریزی و عملکرد خود را در طول «تدبیر الهی»، قرار دهد.
- ▶ «سنت‌های الهی در فرد، خانواده، جامعه و تاریخ» از جلوه‌های قدرتمند تحقق اراده و تدبیر خدا، است. بنابراین، بررسی تدبیر ولایی الله، از راه سنن، نیز، از الزامات اولیه علم به مدیریت اسلامی است.
- ▶ غالب اوصاف الهی نسبت به مخلوق، اشتراک معنوی دارد (با حفظ تمایزات خالق و مخلوق)؛ و حرکت انسان‌ها در مسیر الهی، برای رسیدن به مراتبی از خلافت الهی (مظہریت متعالی اسماء و صفات الهی)، و تخلق به اخلاق الهی، می‌باشد.
- ▶ بنابراین تدبیر الهی، (با حفظ تمایزات شؤون الهی از شؤون انسانی)، از باب **«تَخْلُقُوا بِالْخُلُقِ اللَّهِ»**، الگوی مدیریت اسلامی را برای مدیران مسلمان ترسیم می‌کند.
- ▶ «الگوی تدبیر ولایی الله»، شامل «الگوی تدبیر نظام عالم ملک و عالم ملکوت» می‌باشد.
- ▶ «تدبیر الله، در عالم ملک و ملکوت»، بر حسب مراتب فرهیختگی علمی حصولی و شهودی، و میزان ولایت الهی پژوهشگران و مدیران اسلامی {مراتب سه گانه الزامات فقهی حقوقی (الزامات مسلمین)، اخلاقی (الزامات اهل ایمان) و عرفانی (الزامات اهل یقین و احسان)} قابل بهره‌برداری علمی و عملی می‌باشد.

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله»: نظام اسماء الله: «با تاکید بر تبیین «بسم الله الرحمن الرحيم» و سور توحید و حمد»

► مقدمه:

الگو گیری از «نظم و نسق قرآنی»، از راهبردهای اساسی در تفکر دینی و تدوین ادبیات و اسناد دینی است؛

► توحید و حمد، سور پایه در بررسی نظام اسماء الله:

آیه «بسم الله الرحمن الرحيم» و سور «توحید و حمد» از سور پایه در این زمینه می باشد؛

چرا که بنابر منطق قرآن و روایات، «بسم الله الرحمن الرحيم»، و «سوره حمد»، خلاصه کل قرآن، و «سوره توحید، خلاصه ثلث قرآن»، تلقی شده است:

«يَا أَيُّهَا الْمُلَأُ، إِنِّي أَقْرَبُكُمْ إِلَى كِتَابِيِّ كِتَابٍ كَرِيمٍ: إِنَّهُ مِنْ سَلِيمَانَ؛ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ...» (نمل/۲۹-۳۰)

«فِي مَهْجِ الدُّعَوَاتِ بِإِسْنَادِنَا إِلَى مُحَمَّدٍ بْنَ الْحَسَنِ الصَّفَارِ مِنْ كِتَابِ فَضْلِ الدُّعَاءِ بِإِسْنَادِهِ إِلَى مَعَاوِيَةَ بْنِ عُمَرَ عَنِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّهُ قَالَ:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اسْمُ اللَّهِ الْأَكْبَرُ - أَوْ قَالَ: الْأَعْظَمُ». (نورالثقلین، ۱/۸)

«وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ» (حجر/۸۷)

«... عَنِ الْحَسَنِ ابْنِ عَلَيٍّ عَنْ أَبِيهِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلَيٍّ، عَنْ أَبِيهِ الرَّضَا عَنْ أَبَائِهِ عَنْ عَلَيٍّ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ لِي:

يَا مُحَمَّدُ: «وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ» (حجر/۸۷)؛

فَأَفْرَدَ الْأَمْتَنَانَ عَلَيٍّ بِفَاتِحةِ الْكِتَابِ، وَجَعَلَهَا بِإِزَاءِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ...» (نورالثقلین، ۱/۶)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «با تاکید بر تبیین «بسم الله الرحمن الرحيم» و سور توحید و حمد»

و فی كتاب التوحید باسناده إلی أبي بصیر عن أبي عبد الله عليه السلام قال: «من قرا قل هو الله أحد مرة واحدة فكأنما قرأ ثلث القرآن، و ثلث التوراة، و ثلث الإنجيل، و ثلث الزبور». (نور الثقلین، ٧٠١/٥)
في كتاب معانی الأخبار باسناده إلی الأصبع بن نباتة عن أمير المؤمنین عليه السلام حدیث طویل یقول فيه عليه السلام : «نسبة الله عز وجل، قل هو الله ». (نور الثقلین، ٧٠٧/٥)

و أخرج أبو عبید و أحمد في فضائله و النسائي في اليوم و الليلة و ابن منیع و محمد بن نصر و ابن مردویه و الضیاء في المختارة عن أبي بن كعب رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه (و آله) و سلم:

«من قرا قل هو الله أحد، فكأنما قرأ ثلث القرآن». (الدر المنشور، ٤١١/٦)

► این ویژگی «بسم الله ...» و «سوره توحید و حمد»، بدین معنی است که:
«مرجع تمام اسماء و صفات اعظم الهی، اسماء الله مذکور در سوره «توحید و حمد» است»:
پس بایستی «نظام اسماء الله» بر محور و ظل «اسماء الله سوره توحید و حمد»، توصیف و تبیین گردد

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله»: نظام اسماء الله: «با تاکید بر تبیین «بسم الله ...» و «سور توحید و حمد»

► نظام اسمایی «بسم الله الرحمن الرحيم»:

«الله»، «الرحمن»، «الرحيم» (و شدید العقاب) است.

► نظام اسمایی سوره توحید:

«قل هو الله أحد؛ الله الصمد؛ لم يلد و لم يولد؛ و لم يكن له كفوا أحد» (توحید/۵-۲)

«الله» و دو اسم اعظم الهی کلیدی، «أحد» و «صمد» است؛

فرقه "لم يلد و لم يولد و ..." تفسیری از "صمد" است که در روایات بدان تذکر داده شده است:

قال وهب بن وهب القرشی : وحدثني الصادق جعفر بن محمد ، عن أبيه الباقي عن أبيه عليهم السلام أن أهل البصرة كتبوا إلى الحسين بن علي عليهما السلام، يسألونه عن الصمد فكتب إليهم: بسم الله الرحمن الرحيم، أما بعد فلا تخوضوا في القرآن ، ولا تجادلوا فيه ، ولا تتكلموا فيه بغير علم ، فقد سمعت جدي رسول الله صلى الله عليه و آله و سلم يقول : من قال في القرآن بغير علم فليتبوء مقعده من النار؛

و إن الله سبحانه قد فسر الصمد فقال: «الله أحد. الله الصمد» ثم فسره فقال: «لم يلد و لم يولد و لم يكن له كفوا أحد» (صدقوق، توحید، ۹۱)

► «احديث و صمدیت»، در تحلیل عقلی و در تفاسیر روایی، هم ناظر به «صفات ذاتی» و هم ناظر به «صفات فعلی» است؛ بنا بر این:

► «مبانی خالق شناختی»،

هم ناظر به «احديث و صمدیت» صفات ذاتی «الله»، است.

و هم ناظر به «احديث و صمدیت» صفات فعلی «الله»، (شؤونات الهی در نظام عوالم هستی)، است.

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق: «الله» : نظام اسماء الله: «مبتنی بر تبیین سوره توحید»

«الله»، «مستجمع جميع صفات كمال»:

► ویژگی های عمومی صفات ذاتی و فعلی:

❖ احادیث:

«... ءارباب متفرقون خير ام الله الواحد القهار» (یوسف/۳۹)

❖ صمدیت:

«يا ايها الناس انتم الفقراء الى الله و الله هو الغنى الحميد» (فاطر/۱۵)

► ویژگی های صفات ذاتی:

❖ حیات:

«الله لا اله الا هو الحي القيوم؛ لاتأخذه سنة ولا نوم ...» (بقره/۱۵۵)

«و توكل على الحي الذي لا يموت و سبّح بحمده» (فرقان/۵۸)

❖ علم:

«هو الله الذي لا اله الا هو؛ عالم الغيب و الشهادة؛ هو الرحمن الرحيم» (حشر/۲۲)

❖ قدرت:

«الله الذي خلق سبع سموات و من الارض مثلكن ينزل الامر بينهن لتعلموا ان الله على كل شيء قادر؛ و ان الله قد احاط بكل شيء علما»
(طلاق/۱۲)

«انى حاصل فى الارض خليفة ...» (بقره/۳۰)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله»: نظام اسماء الله: «احدیت الهی» و رهنمود های مدیریتی

► احادیث الهی: «متجلی در فکر و عقیده، منش و رفتار»:

❖ تجلی احادیث در کلمه توحید (فکر و عقیده):

➤ توحید در ذات و صفات الله: «حيات، علم و قدرت»:

«الله لا اله الا هو الحي القيوم...» (بقره/٢٥٥)

➤ توحید در افعال الله: «حالقیت، ربوبیت، ملوکیت(حاکمیت و مدیریت عالم) و الوهیت»:

«الله خالق كل شيء و هو على كل شيء وكيل» (زمر)/ «قل اعوذ برب الناس، ملك الناس، الله الناس» (ناس/١-٣)

❖ تجلی احادیث در توحید کلمه و عدم تفرقه (منش و رفتار): کلان راهبرد حاکم بر نظمات وجودی انسان:

«وحدت و هماهنگی در همه عرصه های تجلی نفس و عدم تفرقه»:

«و اعتصموا بحبل الله جمیعا و لا تفرقوا» (آل عمران/١٠٣)

❖ تفرقه، نماد شرک (اکبر الكبائر!):

«... يَا بْنَى لَا تُشْرِكُ بِاللَّهِ إِنَّ الشَّرْكَ لِظُلْمٍ عَظِيمٍ» (لقمان/١٣؛ و لاتكونوا من المشركين؛ من الذين فرقوا دينهم و كانوا شیعا؛ ...) (روم/٣٢-٣١)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «احدیت الهی» و رهنمود های مدیریتی ► نمادهای تشریعی احادیث الهی

❖ ده فرمان قرآنی متعالی محترم، تجلی عقلانی احادیث الهی و قدم اول مسلمانی و زیر بنای ارزشهاي فوق عقلانی اسلام:

«قل تعالوا اتل ما حرم ربکم عليکم، الا تشرکوا به شيئا و بالوالدين احسانا؛ ولا تقتلوا اولادکم من املاق؛ نحن نرزقكم و اياهم؛ و لا تقربوا الغواحش ما ظهر منها و ما بطن؛ و لاتقتلوا النفس التي حرم الله الا بالحق؛ **ذلکم وصیکم به لعلکم تعقلون**»؛

«و لا تقربوا مال اليتيم الا بالتي هي احسن حتى يبلغ اشدہ؛ و اوفوا الكيل و الميزان بالفسيط؛ لانکلف نفسا الا وسعها؛ و اذا قلتם فاعدلوا و لو كان ذا قربى؛ و بعهد الله اوفوا؛ **ذلکم وصیکم به لعلکم تذکرون**»

«و ان هذا صراطی مستقیما فاتبعوه و لا تتبعوا السبل فتفرق بكم عن سبیله؛ **ذلکم وصیکم به لعلکم تتقوون**» (انعام/١٥٢-١٥١)

❖ نماز، (خصوصا نماز جماعت و جموعه)، اولین تجلی فوق عقلانی احادیث الهی:

«... و یعلمکم ما لم تكونوا تعلمون» / «... فاذکروا الله كما علمکم ما لم تكونوا تعلمون» (بقره/١٥١ و ٢٣٩)/«ایاک نعبد و ایاک نستعن» (حمد/٥)

«ان هذه امتك امة واحدة و انا ربکم فاعبدون؛ و تقطعوا امرهم بينهم؛ كل الينا راجعون» (انبیاء/٩٣-٩٢)

«یا ایها الرسل کلوا من الطیبات و اعملوا صالحًا انی بما تعملون علیم؛

و ان هذه امتك امة واحدة و انا ربکم فاتقون؛ فتقطعوا امرهم بينهم زبرا؛ كل حزب بما لديهم فرحون» (وممنون/٥١-٥٣)

«حافظوا على الصلوات و الصلوة الوسطی؛ و قوموا لله قانتین» (بقره/٢٣٨)

❖ کعبه، خانه معنوی بشریت، و حج ابراهیمی، نماد وحدت و هماهنگی جهانی امت اسلام و امت بشری:

«ان اول بیت وضع للناس للذی ببکة مبارکا و هدی للعالمین؛

فیه ایات بینات؛ مقام ابراهیم و من دخله کان آمنا؛ و لله علی الناس حج البيت من استطاع اليه سبیلا» (آل عمران/٩٦-٩٧)

«جعل الله الكعبة البيت الحرام قیاما للناس...» (مائده/٩٧)

«و فرض عليکم حج بیته الحرام... **جعله سبحانه و تعالی للإسلام علما...**» (نهج، خ ۱، ص ۴۵)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله:

«احدیت الہی» و رہنمود ہائی مدیریتی

► احادیث الہی و مراتب وحدت (توحید کلمہ):

❖ وحدت و هماهنگی در نظام وجودی:

«لا اقسم بیوم القيمة و لا اقسم بالنفس اللوامة» (قيامت/٢-١) / يا ايهالذين آمنوا عليكم انفسكم؛ لا يضركم من ضل اذا اهتديتם...» (مائده/٥٠)

«يا ايهالذين آمنوا اتقوا الله و لتنظر نفس ما قدمت لغد و اتقوا الله...» (حشر/١٨) / «اتقوا الله و كونوا مع الصادقين» (توبه/١١٩)

«افرآيت من اتخذ الله هواه افانت تكون عليه وكيلا؛ ام تحسب ان اكثراهم يسمعون او يعقلون ...» (فرقان/٤٣-٤٤)

❖ وحدت و هماهنگی در نظام خانوادہ:

«... لتسکنوا اليها؛ و جعل بينکم مودة و رحمة...» (روم/٢١) / «... و الصلح خير ...» (نساء/١٢٨)

❖ وحدت و هماهنگی در سازمانها و نظمات اجتماعی:

«... فاتقوا الله و اصلاحوا ذات بينکم؛ و اطیعوا الله و رسوله ان کنتم مومنین» (انفال/١)

❖ وحدت و هماهنگی در نظام اسلامی:

«و اعتصموا بحبل الله و لا تفرقوا...» (آل عمران/١٠٣) / «ایها الذين آمنوا اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولى الامر منکم؛ فان تنازعتم...» (نساء/٥٩)

❖ وحدت و هماهنگی با امت اسلام:

«انما المؤمنون اخوه؛ فاصلحوا بين اخويکم و اتقوا الله لعلکم ترحمون» (حجرات/١٠)

❖ وحدت و هماهنگی با امت اهل کتاب:

«يا اهل الكتاب تعالوا الى کلمة سواء بیننا و بینکم الا نعبد الا الله و نشرك به شيئا و لا يتخذ بعضنا بعضا اربابا من دون الله...» (آل عمران/٦٤)

❖ وحدت و هماهنگی با مستضعفین عالم:

«و ما لكم لا تقاتلون في سبيل الله و المستضعفین من الرجال و النساء و الولدان... رينا اخرجنا من هذه القرية الظالم اهلها؛ و اجعل...» (نساء/٧٥)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «احدیت الهی» و رهنمود های مدیریتی

► وحدت و هماهنگی با نظام ملک و ملکوت:

«اللهُ الَّذِي سَخَرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً مِنْهُ؛ إِنْ فِي ذَلِكَ لَا يَعْلَمُ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ» (جاثیه/١٣)

«... تَنْزَلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ إِلَّا تَحْافُوا وَلَا تَحْزُنُوا وَابْشِرُوهُمْ بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تَوعَدُونَ نَحْنُ أَوْلِياؤكُمْ فِي الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ...» (فصلت/٣٠-٣١)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «احدیت الهی» و رهنمود های مدیریتی

► پیش نیازها و الزامات تجلی احادیث الهی در جامعه:

► وحدت و هماهنگی در نظام تقنین قرآن محور:

مرجعیت قرآن و سنت مucchومین(ع) / استقرار نظام تقنین صالح قرآنی (تفکیک مجلس کارشناسی و مجلس تقنین):

«... الْمَؤْخَذُ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ إِلَّا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ؛ وَ الدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقَوْنَ؛ إِفْلَاتٌ عَقْلُونَ» (اعراف/۱۶۹)

► استقرار قانونی نظام شایسته سالار قرآن محور:

«وَالَّذِينَ يَمْسِكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصِّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ... حَذَّرُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَذْكَرُوا مَا فِيهِ لِعْلَكُمْ تَتَّقَوْنَ» (اعراف/۱۷۰)

► استقرار نظام مشورت و مشارکت اجتماعی و سازمانی قرآن محور:

«وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصِّلَاةَ؛ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ؛ وَمَا رَزَقَنَاهُمْ يَنْفَعُونَ...» (شوری/۳۸)

«وَمَا اخْتَلَفُتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ» (شوری/۱۰)

► وحدت و هماهنگی حوزوی، کشوری و لشکری در نظام امامت و رهبری قرآنی:

«وَاعْتَصَمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا...» (آل عمران/۲۶) / «وَاطَّبِعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازِعُوا فَتَشَلُّوا وَلَا تَذَهَّبُوا رِيحَكُمْ وَاصْبِرُوا...» (انفال/۴۶)

► استقرار نظام جامع دعوت به خیر و امر به معروف و نهی از منکر (نظام جامع بازرگانی و نظارت):

«وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أَمَةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَا عَنِ الْمُنْكَرِ؛ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ؛ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ؛ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ» (آل عمران/۱۰۵-۱۰۴)

► وحدت و هماهنگی در نظام قضاییه قرآن محور:

«إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرِيكُ اللَّهُ؛ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا» (نساء/۱۰۵)

► استقرار نظام تنبیه و پاداش مضاعف نسبت به عملکرد سلسله مراتب مدیریت نظام اسلامی:

«... مَنْ يَأْتِ مِنْكُنْ بِفَاحِشَةٍ مُبِينَ يَضَعُفُ لَهَا الْعَذَابُ ضَعْفَيْنَ؛... وَمَنْ يَقْنَتْ مِنْكُنْ لَهُ وَرَسُولُهُ وَتَعْمَلُ صَالِحًا نُؤْتَهَا أَجْرَهَا مَرْتَبَيْنَ...» (احزان/۳۰-۳۱)

► استقرار نظام تنبیه غلاظ و شداد ناقصین وحدت اجتماعی و متعرضین به حیثیت سلسله مراتب مدیریت صالح،

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «احدیت الهی» و رهنمود های مدیریتی ► احادیث الهی و عالم آخرت:

❖ «عالم آخرت»، تجلی گاه تمام عیار احادیث الهی (اسماء و صفات فعلی):

«مالک یوم الدین» (حمد/۴)/ «یوم لا تملک نفس لنفس شيئاً؛ و الامر یومئذ لله» (انفطار/۱۹)

«یوم هم بارزون؛ ...؛ لمن الملك اليوم؟!؛ لله الواحد القهار» (غافر/۱۶)

❖ «باور به آخرت و آخرتگرایی»، موتور پیشران تحقق ارزش های الهی:

«هذا كتاب انزلناه مبارک ... و الذين يؤمنون بالآخرة يؤمنون به و هم على صلوتهم يحافظون» (انعام/۹۲)/ «... فذكر بالقرآن من يحاف وعيده» (ق/۴۵)
«وابتغ فيما آتيك الله الدار الآخرة؛ و لا تننس نصيبك من الدنيا؛ و احسن ...؛ و لا تبع الفساد في الأرض؛ ان الله لا يحب المفسدين» (قصص/۷۷)

*توجه به «سنت اضطجاع»: اشتغال به ذکر الهی در حالت خوابیده به پهلوی راست همچون میت در قبر، کمی قبل از نماز صبح
بعد از نافله صبح

تمرین امادگی اهل ایمان خصوصاً مدیریت اسلامی برای سفر آخرت و ارزیابی عملکرد و حسابرسی الهی

► احادیث الهی و مراتب الزامات دینی، و جایگاه سلسله مراتب مدیریت اسلامی

❖ مراتب الزامات دینی:

► «اسلام»: «الزامات فقهی حقوقی»

► «ایمان»: «الزامات فقهی حقوقی+حد اقل الزامات اخلاقی»

► «یقین (و احسان)»: «الزامات فقهی حقوقی+حد اقل الزامات اخلاقی+ حد اقل الزامات عرفانی»

❖ «الزامات اهل ایمان»، حد اقل الزامات سلسله مراتب مدیریت اسلامی

❖ «ده فرمان»، الزامات اولیه اهل اسلام در دوره مکه، و پایه الزامات در مدینه

❖ «تداوم طهارت و تلاوت»، «اهتمام به نماز»، «ایتاء زکوة، و صبر بر عبادت، از معصیت و در مصیبت»،
الزام اولیه عموم اهل ایمان و خصوصاً سلسله مراتب مدیریت اسلامی

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «احدیت الهی» و رهنمود های مدیریتی

► احادیث اعتقادی (توحید در اسماء و صفات الهی)، و سلوک مدیریت اسلامی:

(۱) سلوک شخصی:

► اهل عشق به خدا و انس به خلوت مستمر و مناجات با خدا و تلاوت قرآن:

«انما المؤمنون الذين اذا ذكر الله وحلت قلوبهم و اذا تلية عليهم اياته زادتهم ايمانا و على ربهم ينوكلون» (انفال/۲)

► اهل تواضع و فروتنی و دوری از منیت و خود خواهی و عجب و غرور:

«اذلة على المؤمنين ...» (مائده/۵۴)

► زهد به دنیا و مراقبت از امور، موقعیتها و مصرف شبهه ناک:

«يا ايها الرسل كلوا من الطيبات و اعملوا صالحـا...» (مؤمنون/۵۱) / «... لكيلا تأسوا على ما فاتكم و لا تفرحوا بما آتيكم...» (حدید/۲۳)

«و لاتمدون عينيك الى ما متعنا به ازواجا منهم زهرة الحياة الدنيا لنفتنهم فيه و رزق ربك خير و ابقى» (طه/۱۳۱)

► اهل محاسبه نفس و نقد جدی خود و طالب مستمر عفو و غفران و رحمت خدا:

«يا ايها الذين آمنوا عليكم انفسكم؛ لا يضركم من ضل اذا اهتديتـم؛ الى الله مرجعكم فينبئكم بما كنتم تعملون» (مائده/۱۰۵)

«لا اقسم بيوم القيمة و لا اقسم بالنفس اللوامة...» (قيامت/۲-۱)

«يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله و لتنظر نفس ما قدمت لغد و اتقوا الله ان الله خبير بما تعملون؛ و لا تكونوا كالذين نسوا الله فانسيهم انفسهم اولئك هم الفاسقون» (حشر/۱۸-۱۹)

«و اذكـر ربـكـ فـي نـفـسـكـ تـضـرـعـاـ وـ خـيـفـةـ وـ دونـ الجـهـرـ منـ القـوـلـ بـالـغـدـوـ وـ الـأـصـالـ وـ لـاتـكـنـ مـنـ الـغـافـلـينـ» (اعراف/۲۰۵)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «احدیت الهی» و رهنمود های مدیریتی

► احادیث اعتقادی (توحید در اسماء و صفات الهی)، و سلوک مدیریت اسلامی:

(۲) سلوک اجتماعی و سازمانی:

► جلوه گاه توحید و یاد خدا و عشق به آخرت:

«عدة من أصحابنا، عن أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبَرْقِيِّ، عَنْ شَرِيفِ بْنِ سَابِقٍ، عَنْ الْفَضْلِ بْنِ أَبِي قَرَةَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: قَالَتِ الْحَوَارِيُّونَ لِعِيسَى: يَا رَوْحَ اللَّهِ! مَنْ نِجَالِسْ؟ قَالَ: مَنْ يَذْكُرُكُمُ اللَّهُ رَوْيَتِهِ؛ وَ يَزِيدُ فِي عِلْمِكُمْ مَنْطَقَهُ وَ يَرْغِبُكُمْ فِي الْآخِرَةِ عَمْلَهُ» (کافی، ۱/۳۹)

► اخلاص در فکر و نیت و عمل، و دوری از خود نمایی و ریاکاری

► دیدن ارزش‌های اصیل دیگران و قدر شناسی مناسب از آنان:

«وَ إِلَى مَدِينَ اخَاعِمَ شَعِيبَا قَالَ يَا قَوْمَ ... فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَ الْمِيزَانَ وَ لَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ...» (اعراف/۸۵)

«وَيْلٌ لِلْمُطْفَفِينَ الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفِفُونَ وَ إِذَا كَالَوْهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يَخْسِرُونَ ...» (مطففين/۱-۳)

► عشق به حقیقت و تشنیه دانش کارگشا:

«قَالَ لَهُ مُوسَىٰ: هَلْ أَتَبْعَكُ عَلَىٰ أَنْ تَعْلَمَنِي مَا عَلِمْتَ رِشْدًا» (کهف/۶۶)

«وَقَفُوا أَسْمَاعَهُمْ عَلَى الْعِلْمِ النَّافِعِ لَهُمْ...» عَلَى (ع): (خطبه متقي، ۱۹۳)

► اهل مشورت مستمر و دوری از استبداد رای:

«وَ شَاوِرُهُمْ فِي الْأَمْرِ» آل عمران/ / «وَ امْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ» (شوری/۳۸)

► اهل رسیدگی به احوال نیازمندان (فقراء و مساکین، ایتام و ...):

«فَاتَ ذَالْقَرْبَىٰ حَقَّهُ وَ الْمُسْكِنُ وَ ابْنُ السَّبِيلِ؛ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ؛ وَ اولئک هم المفلحون» (روم/۳۸)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «احدیت الهی» و رهنمود های مدیریتی

- عشق و رحمت، و فروتنی و نرمیش با اهل توحید و مقابله سخت نفوذ ناپذیر با دشمنان خدا:
«... اذلة على المؤمنين و اعزة على الكافرين...» (مائده/٥٤)/ «... اشداء على الكفار و رحمة بينهم...» (فتح/٢٩)
- **اهل توکل بر خدا و عدم واهمه از غیر خدا و قاطعیت و صلابت در بیان و دفاع از حق و عمل به آن:**
«و على الله فليتوکل المؤمنون» (ابرهیم)/ «... يجاهدون في سبيل الله و لا يخافون لومة لائم...» (مائده/٥٤)
«الذين يبلغون رسالات الله و يخشونه و لا يخشون احدا الا الله و كفى بالله حسيبا» (احزاب/٣٩)
- «سألت الرضا (عليه السلام) فقلت له: جعلت فداك، ما حد التوکل؟ فقال لي: أن لا تخاف مع الله أحدا» (امالی صدوق، ص ٣١١)

...

► وحدت و هماهنگی مبتنی بر احادیث، و سلوک مدیریت اسلامی:

❖ پرچمداری حفظ وحدت و انسجام اجتماعی، سازمانی، ملی، منطقه ای و بین المللی، مبتنی بر ارزش‌های انسانی و اسلامی:

- حمایت از وحدت و مبارزه با نماد های تفرقه و اختلاف افکنی
سیره امیر مومنان(ع) بعد از سقیفه برابر ابوسفیان و دارودسته بنی امية
- سعه صدر در مواجهه فرهنگی با مخالفین و تلاش وافر برای حفظ وحدت:
سیره امیر مومنان (ع) در مواجهه با اصحاب سقیفه، جمل، معاویه و خوارج
- تحمل و پرداخت هزینه های حفظ وحدت و انسجام اجتماعی و سازمانی:
مدارای دردآور فوق انتظار با اصحاب سقیفه (خلفای ثلث)، و جنگ خونین با وحدت شکنان متجاوز

سیره امام خمینی ره: «اینجانب با تمام طاقت، در حصول وحدت همه اقشار ملت مسلمان کوشش کرده و می‌کنم، و از خداوند متعال در این امر بسیار مهم، که هستی ملت بدان پیوسته است، استمداد می‌نمایم». (صحیفه امام؛ ج ۳؛ ص ۴۸۷، نجف، ۱ شهریور ۱۳۵۷)

❖ جذب حداکثری مبتنی بر ارزش‌های ثابت الهی، و دفع حداقلی

...

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «احدیت الهی» و نمونه رهنمود های مدیریتی

► جلوه هایی از تجلی «احدیت» فعلی در سیره مدیریتی انبیاء و اولیاء الهی:

❖ سیره مدیریتی حضرت ابراهیم (ع) در برابر نظام شرک:

«قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ:

إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبْدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ؛
إِلَّا قَوْلُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا سْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلَأُ لَكَ مِنْ شَيْءٍ؛

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْبَنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ؛ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفُرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ؛
لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ» (ممتحنه ۴-۲)

❖ سیره مدیریتی پیامبر اسلام، در آغاز حنگ با مشرکان:

أَذِنْ لِلَّذِينَ يُعَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ (۳۹)

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ؛ وَلَوْلَا دَفْعَ اللَّهِ النَّاسَ بِعَصْبُهُمْ لَعَصَمُتْ صَوَامِعُ وَبَيْعُ وَصَلَواتُ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا
اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيُنَصَّرَنَّ اللَّهُ مِنْ يَنْصُرَهُ إِنَّ اللَّهَ لَغُوَيْ عَزِيزٌ (۴۰)
الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَتَوْا الزَّكَاهَ وَأَمْرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ (۴۱)

❖ سیره امیر المؤمنان (ع) در حنگ حمل:

«... المقدام بن شريح بن هاني عن أبيه قال : إن أعرابيا قام يوم الجمل إلى أمير المؤمنين عليه السلام فقال:
يا أمير المؤمنين أتقول : ان الله واحد؟ قال:

فحمل الناس عليه و قالوا : يا أعرابي أما ترى ما فيه أمير المؤمنين من تقسم القلب؟

فقال أمير المؤمنين عليه السلام : دعوه فإن الذي يريد الاعرابي هو الذي نريده من القوم ،....» (توحید صدوق، ۸۲؛ نور الثقلین، ۵ / ۷۰۹)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «احدیت الهی» و نمونه رهنمود های مدیریتی

► .. جلوه هایی از تجلی «احدیت» فعلی در سیره مدیریتی انبیاء و اولیاء:

❖ سیره مدیریتی اصحاب کهف:

«نَحْنُ نَقْصُنْ عَلَيْكَ نَبَاهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ أَمْنُوا بِرَبِّهِمْ وَزَدْنَاهُمْ هُدًى؛
وَرَبَطْنَا عَلَىٰ فُلُوِّهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا لَقَدْ فُلْنَا إِذَا شَطَطَّا» (کهف/۱۲-۱۳)

❖ سیره مدیریتی اهل ایمان:

«إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَنَزَّلْ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
نَحْنُ أَوْلِياؤكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَعُونَ؛ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ» (فصلت/۳۰-۳۲)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «احدیت الهی» و نمونه رهنمود های مدیریتی

► حلوه های اشکار و پنهان از حفظ وحدت اجتماعی مبتنی بر «احدیت» در سیره مدیریتی انبیاء و اولیاء:

❖ سیره مدیریتی حضرت هارون (ع) در برخورد با گوساله پرستان: (صلاحیت رهبری و وحدت ارتدادی امت)

قالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتُهُمْ صَلُوًا؛ أَلَا تَتَبَعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي؛ قَالَ يَا ابْنَ أَمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَ لَا بِرَأْسِي؛
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَ لَمْ تَرْفُبْ قَوْلِي (طه/۹۲-۹۳)

❖ سیره مدیریتی حضرت امیر مومنان(ع) در برخورد با اصحاب سقیفه:

«وَ مِنْ كَلَامِ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَمَا عَزَّمُوا عَلَى بَيْعَةِ عُثْمَانَ: لَقَدْ عَلِمْتُمْ أُنِي أَحْقَ النَّاسَ بِهَا مِنْ غَيْرِي .
وَ وَاللَّهِ لَا يَسْلِمُنَّ مَا سَلَمَتْ أَمْرُ الْمُسْلِمِينَ؛

وَ لَمْ يَكُنْ فِيهَا جُورٌ إِلَّا عَلَيْهِ خَاصَّةً التَّمَاسًا لِأَجْرِ ذَلِكَ وَ فَضْلِهِ، وَ زَهْدًا فِيمَا تَنافَسْتُمُوهُ مِنْ زَخْرَفَهُ وَ زِبْرَجَهُ» (زهچ، ج ۷۴)

► نمونه های اشکار و پنهان تعارض وحدت اجتماعی با «احدیت» در سیره مدیریتی انبیاء و اولیاء:

❖ سیره مدیریتی امام حسین(ع) با فتنه یزید: (همراهی امت غافل مرعوب با رهبری مرتد):

«... وَ يَزِيدُ فَاسِقٌ شَارِبُ الْخَمْرِ وَ قاتِلُ النَّفْسِ؛ وَ «مُثْلِي لَا يَبْيَاعُ مُثْلِهِ» ... قال(مروان) : إِنِّي أَمْرُكَ بِبَيْعَةِ يَزِيدٍ فَإِنَّهُ خَيْرٌ لَكَ فِي دِينِكَ وَ دُنْيَاكَ!«
فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ؛ وَ عَلَى الْإِسْلَامِ السَّلَامُ! إِذْ قَدْ بَلَيْتَ الْأُمَّةَ بِرَاعِ مُثْلِ يَزِيدَ»
(الفتوح، ۱۷/۵، انساب الاشراف، بلاذری، ترجمه الحسین(ع)، ۱۶۶)

❖ سیره مدیریتی حضرت امام خمینی ره در مقابل محمد رضا پهلوی:

«سخنرانی امام ره در مورد تصویب کاپیتولاسیون» ۴ ابان ۱۳۴۲ قم، «مباحثه حضرت امام ره با مرحوم اقا حکیم» ۲۷ مهرماه ۱۳۴۴، نجف.

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «صمدیت الهی» و رهنمود های مدیریتی

► صمدیت الهی:

❖ بی نیازی ذاتی:

«حدثنا أبي رحمة الله ، قال : حدثني سعد بن عبد الله ، قال : حدثنا محمد ابن عيسى بن عبيد ، عن يونس بن عبد الرحمن ، عن الربيع بن مسلم ، قال : سمعت أبا الحسن عليه السلام و سئل عن الصمد فقال : الصمد الذي لا جوف له» (صدق، توحيد، ٩٣)

❖ بی نیازی از غیر :

الله الصمد؛ لم يلد و لم يولد؛ ولم يكن له كفوا احد» (توحيد/٢-٥)

❖ مرجعیت رفع نیاز غیر:

«حدثنا علي بن أحمد بن عمران الدقاد رحمة الله، قال: حدثنا محمد بن يعقوب، عن علي بن محمد، عن سهل بن زياد، عن محمد بن الوليد و لقبه شباب الصيرفي، عن داود بن القاسم الجعفري،

قال: قلت لأبي حعفر عليه السلام: جعلت فداك، ما الصمد؟ قال: السيد المصمود إليه في القليل و الكثير». (صدق، توحيد، ٩٤)

❖ فرمانروایی محبوب عالم:

«قال الباقر عليه السلام : الصمد السيد المطاع الذي ليس فوقه أمر و ناه». (همو، همان، ٩٠)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «صمدیت الهی» و رهنمود های مدیریتی

► صمدیت الهی و رهنمودهای مدیریتی:

❖ اصل اول: توکل بر خدا و استمداد از او:

«... و من یتوکل علی الله فهو حسنه؛ ان الله بالغ امره قد جعل الله لكل شيء قدرًا» (طلاق/۳)

«و توکل علی الحی الذی لا یموت و سیح بحمدہ ...» (فرقان/۵۸)

❖ اصل دوم: تلاش و همت مستقل در کسب روزی:

«الکاد لعیاله کالمجاهد فی سبیل الله» (کافی، ۵/۸۸)

❖ اصل سوم: عزت نفس و بی نیازی از غیر، حتی خوبان، پرهیز از تملق و مذمت غیر:

«ما اکل احدکم طعاماً قطّ خيراً من عمل يده» (ص): (کافی، ج ۸)

«الحسین بن محمد بن عامر، عن معلى بن محمد، عن صالح بن أبي حماد، جمیعاً عن الوشاء، عن أحمـد بن عائـد، عن أبي خديجـة سالمـ بن مـكرم ، عن أبي عبد الله (عليه السلام) قال: قال رسول الله (صـلى الله عـلـيـه و آـلـهـ وـسـلـيـدـهـ) : من سـأـلـنـاـ أـعـطـيـنـاـ وـمـنـ اـسـتـغـنـىـ أـغـنـاـهـ اللهـ» (کافی، ۲/۱۲۸)

«اللَّهُمَّ صَنْ وَجْهِي بِالْيَسَارِ وَ لَا تَبْنِدْ جَاهِي الْإِفْتَارِ فَأَسْتَرْزِقْ طَالِبِي رِزْقَكَ وَ أَسْتَعْطِفَ شِرَارَ حَلْقَكَ - وَ أَبْتَلِي بِحَمْدِ مَنْ أَعْطَانِي وَ أَفْتَنِي بِذَمِّ مَنْ مُنْعَنِي وَ أَنْتَ مِنْ وَرَاءِ ذَلِكَ كُلِّهِ وَ لِيُ الْإِعْطَاءُ وَ الْمَنْعُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (نهج، خ ۲۲۵، ص ۳۴۸)

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ صُنْ وَجْهِي بِالْيَسَارِ، وَ لَا تَبْنِدْ جَاهِي بِالْإِفْتَارِ فَأَسْتَرْزِقْ أَهْلَ رِزْقَكَ، وَ أَسْتَعْطِي شِرَارَ حَلْقَكَ، فَأَفْتَنِي بِحَمْدِ مَنْ أَعْطَانِي، وَ أَبْتَلِي بِذَمِّ مَنْ مُنْعَنِي، وَ أَنْتَ مِنْ دُونِهِمْ وَ لِيُ الْإِعْطَاءُ وَ الْمَنْعُ» امام سجاد (ع): (صحیفه، دعای مکارم الاخلاق: دعای ۲۰)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «صمدیت الهی» و رهنمود های مدیریتی

❖ اصل چهارم: ضرورت حفظ عزت نفس، و پرهیز از ابراز نیاز به تباهکاران و بی دینان و منت کشی انان، و بالعکس، ابراز نیازمندی به خدا و بندگان خوب خدا:

«عدة من أصحابنا، عن أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ عَلَيِّ بْنِ حَسَانٍ، عَنْ حَدَّثِهِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) قَالَ: مَا أَقْبَحَ بِالْمُؤْمِنِ أَنْ تَكُونَ لَهُ رغبةٌ تَذَلُّهُ . **«مَا اقْبَحَ انْ تَكُونَ فِي مُوْمِنٍ رَغْبَةٌ تَذَلُّهُ»** (كافی، ۲/۲۲۰)

«علی بن ابراهیم عن أبيه عن عثمان بن عیسی عن عبد الله بن مسکان عن أبي بصیر عن أبي عبد الله عليه السلام قال: **إنَّ اللَّهَ تَبارَكَ وَتَعَالَى فَوْضُ إِلَى الْمُؤْمِنِ كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا ادْلَالَ نَفْسِهِ»** (كافی، ۵/۶۲)

«محمد بن الحسين عن ابراهیم بن اسحاق الأحمر عن عبد الله بن حماد الانصاری عن عبد الله بن سنان عن أبي الحسن الأحرمي عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَ فَوْضُ إِلَى الْمُؤْمِنِ أَمْوَرَهُ كُلُّهَا وَلَمْ يَفْوَضْ إِلَيْهِ أَمْوَرًا إِلَّا مَا تَسْمَعُ قَوْلُ اللَّهِ تَعَالَى يَقُولُ: **وَلِلَّهِ الْعَزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ**» فالمؤمن يكون عزيزاً ولا يكون ذليلاً؛

ثم قال: إن المؤمن أعز من الجبل يستقل منه بالمعاول والمؤمن لا يستقل من دينه بشيء (كافی، ۵/۶۳؛ تهذیب، ۶/۱۷۹) **«... وَهَبْ لِيَ الْأَنْسَ بِكَ وَبِأَوْلِيَائِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ؛ وَلَا تَجْعَلْ لِفَاجِرٍ وَلَا كَافِرٍ عَلَيَّ مَنَّةً، وَلَا لَهُ عِنْدِي يَدًا، وَلَا بِي إِلَيْهِمْ حَاجَةً، بَلِ اجْعَلْ سَكُونَ قَلْبِي وَأَنْسَ نَفْسِي وَاسْتَغْنَائِي وَكَفَائِي بِكَ وَبِخَيَارِ حَلْقَكَ»** امام سجاد (ع): (صحیفه، دعای ۲۱)

❖ اصل پنجم: نهی شدید از سربار دیگران شدن:

«عدة من أصحابنا، عن أَحْمَدَ بْنِ أَبِي الْخَزْرَجِ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِي الْخَزْرَجِ، عَنْ عَلَيِّ بْنِ غَرَابٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) قَالَ: **قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) : مَلُوْنَ مَلُوْنَ مِنْ أَلْقَى كُلِّهِ عَلَى النَّاسِ، مَلُوْنَ مَلُوْنَ مِنْ صَبِيعِ مَنْ يَعْوُلُ**» (كافی، ۴/۱۲)

«محمد بن یحیی ، عن عبد الرحمن بن محمد الأسدی، عن سالم بن مکرم ، عن أبي عبد الله (ع) قال: اشتدت حال رجل من أصحاب النبي (صلی الله علیه وآلہ وسالہ) فقالت له امرأته، لو أتيت رسول الله (صلی الله علیه وآلہ وسالہ) فسألته فجاء إلى النبي (صلی الله علیه وآلہ وسالہ) فلما رأاه النبي (صلی الله علیه وآلہ وسالہ) قال: **«مَنْ سَأَلَنَا أَعْطَيْنَاهُ وَمَنْ اسْتَغْنَى أَعْنَاهُ اللَّهُ»**، فقال الرجل: ما يعني غيري فرجع إلى امرأته فأعلمها، فقالت: إن رسول الله (صلی الله علیه وآلہ وسالہ) بشر فأعلمه؛ فأتاه فلما رأاه رسول الله (صلی الله علیه وآلہ وسالہ) قال: **«مَنْ سَأَلَنَا أَعْطَيْنَاهُ وَمَنْ اسْتَغْنَى أَعْنَاهُ اللَّهُ»**، حتى فعل الرجل ذلك ثلاثة ثم ذهب الرجل فاستعار معمولاً ثم أتى الجبل ، فصعده فقطع حطباً، ثم جاء به فباعه بنصف مد من دقيق فرجع به فأكله، ثم ذهب من الغد ، فجاء بأكثر من ذلك فباعه، فلم يزل يعمل و يجمع حتى اشتري تکرین و غلاماً ثم أثری؛ حتى أیسر فجاء إلى النبي (صلی الله علیه وآلہ وسالہ) فأعلمه كيف جاء يسائله وكيف سمع النبي (صلی الله علیه وآلہ وسالہ) فقال النبي (صلی الله علیه وآلہ وسالہ) قلت لك: **مَنْ سَأَلَنَا أَعْطَيْنَاهُ وَمَنْ اسْتَغْنَى أَعْنَاهُ اللَّهُ»** (کافی، ۲/۱۳۹)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «صمدیت الهی» و نمونه رهنمود های مدیریتی

► جلوه هایی از تجلی «صمدیت» در سیره مدیریتی انبیاء و اولیاء:

"وَلَكِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ جَعَلَ رُسُلَهُ أُولِيٰ فُؤُوَةً فِي عَرَائِمِهِمْ ... مَعَ قِنَاعَةٍ تَمَلأُ الْقُلُوبَ وَالْعَيُونَ عَنِّيْ"؛ عَلَى (ع)، (نهج البلاغه، خطبه ۱۹۷ ص ۲۹۲)

❖ بی نیازی از دشمن در اقتصاد مقاومتی حضرت موسی(ع):

«وَإِذْ قُلْتُمْ: يَا مُوسَى لَنْ نَصِيرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ! فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجَ لَنَا مِمَّا تَنْبَتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلَاهَا وَفَتَّاهَا وَفُوْمَهَا وَعَدَسَهَا وَبَصَلَاهَا؛

قَالَ: أَتَسْتَبْدِلُونَ الدِّيْنَ هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ؟!؛ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ؛

وَصَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الدِّلَلُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِعَصَبٍ مِنَ اللَّهِ؛ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ ... ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ» (بقره/۶۱)

«... وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى إِذْ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ اصْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أَنَاسٍ مَشْرِئَهُمْ وَظَلَلَنَا عَلَيْهِمُ الْعَمَامُ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلَوَى كُلُّوا مِنْ طَيَّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمْنَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ (اعراف/۱۶۰)

«يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلَوَى؛

كُلُّوا مِنْ طَيَّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغُوا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَصَبٌ وَمَنْ يَحِلِّ عَلَيْهِ غَصَبٌ فَقَدْ هُوَ» (طه/۸۰-۸۱)

❖ تذکر به تجربه کشورهای دیگر:

► ریاضت اقتصادی چند ده ساله، و حود تحریمی ۱۰ ساله چین (افزایش تولید با ساعات کار بیشتر، درآمد و مصرف کمتر!)

► ریاضت اقتصادی ژاپن بعد از جنگ جهانی دوم (افزایش تولید با ساعات کار بیشتر، درآمد و مصرف کمتر!)

► ریاضت اقتصادی آلمان بعد از جنگ جهانی دوم (افزایش تولید با ساعات کار بیشتر، درآمد و مصرف کمتر!)

► ریاضت اقتصادی در احیاء شرکت کرایسلر (افزایش تولید با ساعات کار بیشتر، با ثلث درآمد گذشته!)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «صدیت الهی» و نمونه رهنمود های مدیریتی

❖ سیره پیامبر اسلام(ص) و مومنین در شعب ابی طالب در برابر محاصره اقتصادی و بایکوت اجتماعی:

➤ وضعیت شعب در گزارش امیر مومنان (ع):

«خویشان ما (قبیلهٔ قریش) بر این شدند که پیامبر ما را بکشند و نسل ما را براندازند. دربارهٔ ما تصمیم گرفتند و ستمها رواداشتند. خواروبار از ما قطع کردند و آب گوارا از ما بازگرفتند و ما را در حایگاه بیم و هراس نشاندند و جاسوس‌ها بر ما گماشتند و ما را ناچار ساختند تا در میان کوهی ناهموار پناه جوییم و بدین اکتفا نکرده جنگ علیه ما افروختند و پیمان‌نامه در میان خود علیه ما نوشتند بدین مضمون که:

- با ما هم خوراک نشوند و با ما آب ننوشند؛
- و با ما وصلت و ازدواج نکنند؛
- و خرید و فروش ننمایند؛
- و از آنان در امان نباشیم تا اینکه **محمد(ص)** را در اختیار آنان نهیم تا اینکه وی را بکشند و جسدش را مثله[=قطعهٔ قطعه] کنند.

جز در موسوم **حج و عمره ما بنی هاشم** از امنیت برخوردار نبودیم. اما **مشیت خداوند** دربارهٔ ما چنین قرار گرفت که ما با تمام وجود از آن حضرت دفاع کنیم. و پروانه وار شمع وحودش را طواف نماییم و با شمشیرهای خود شب و روز از او حمایت کنیم. مومنانمان به انگیزه نیل به پاداش پروردگار و کافرانمان به منظور دفاع از حریم قوم و تبار از وجود مقدس وی حمایت می‌کردند.» علی (ع):

(شوشتاری، بهج الصباغه، ۱۳۷۶ش، ج۲، ص۳۵۵، به نقل از نصر بن مزاحم، وقوعه صفين)

➤ سیره و ابتلائات حضرت یوسف (ع)، از الگوهای الهی برای پیامبر و یاران در دوره محاصره:

«نزول سوره یوسف (ع) در دوره شب ابی طالب»

(مدت محاصره: محرم سال هفتم بعثت تا رجب سال دهم)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله»: نظام اسماء الله: «صمدیت الهی» و نمونه رهنمود های مدیریتی

- جلوه هایی از تجلی «صمدیت» در سیره مدیریتی انبیاء و اولیاء:
 - ❖ سیره پیامبر(ص) و مومنین در برابر محاصره اقتصادی و نظامی حنگ احزاب:
 - اوضاع سخت مسلمانان:

مسلمانان از پیشت سر خود (داخل مدنیه) از جانب بنی قریطه در مورد خانواده هایشان ایمنی نداشتند و نیز از مقابل، با سپاه انبوه مشرکان که هر چندگاه از قسمتهای تنگ خندق می گذشتند، درگیر می شدند، دچار هراس زیادی شدند. (واقدی، المغازی، ۱۹۶۶م، ج ۲، ص ۴۶۴-۴۷۴):

قرآن وحشت مسلمانان و بدگمانی آنان به وعده های خداوند را کاملاً وصف کرده است. (طبری، ۱۴۲۰، ج ۱۰، ص ۲۷۰-۲۶۴):

«اذ حا ووكم من فوقكم و مِنْ أَسْفَلِ مِنْكُمْ؛ وَ اذْ رَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَ بَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَ تَطَّنُونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا؛ هَنَالِكَ ابْتَلَى الْمُؤْمِنُونَ وَ زَلَّلُوا زَلَّالًا شَدِيدًا؛ وَ اذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ مَا وَعَدَ نَا اللَّهُ وَ رَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا (احزاب/۱۰-۱۲)»

این ترس به گونه ای بود که معتّب بن قشیر، از منافقان، گفت: محمد به ما وعده گشایش قصرهای کسری و قیصر را می داد، در حالی که اکنون کسی برای قضای حاجت هم جرأت بیرون رفتن ندارد. (یعقوبی، ج ۲، ص ۵۱؛ طبری، تاریخ، ج ۲، ص ۵۷؛ سیره ابن هشام، ج ۲، ص ۳۳۲) نقض عهد بنی قریطه، سرمای شدید، قحطی و گرسنگی و فشار بر مسلمانان به اوچ خود رسید. ابن هشام، ج ۲، ص ۲۴۳.

قرآن نیز ضمن آوردن آیاتی به این مطلب اشاره کرده است. (واقدی، المغازی، ۱۹۶۶م، ج ۲، ص ۴۹۵):

«ام حسبتم ان تدخلوا الجنة و لما يأتكم مثل الذين خلوا من قبلكم؛ مستهم البأساء و الضراء و زلزلوا حتى يقول الرسول و الدين آمنوا:
متى نصر الله؟؛ الا ان نصر الله قريب» (بقره/۲۱۴)

➢ سیره پیامبر(ص) و مومنین:

«لقد كان لكم في رسول الله أسوة حسنة ...»

«من المؤمنين رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه و منهم من قضى نحبه و منهم من ينتظر و ما بدلوا تبديلا» (احزاب/۲۱-۲۲)
«الآن نغزوهم و لا يغزونا» (ص): (صحیح بخاری، ۵/۴۸؛ حلیه الاولیاء، ۴/۳۴۵)

مسلمانان روز و شب در سرما و گرسنگی شدید به نوبت از خندق پاسداری می کردند. (واقدی، المغازی، ۱۹۶۶م، ج ۲، ص ۴۶۵، ۴۶۸)
معجزاتی از رسول خدا(ص) درباره سیرکردن مسلمانان نقل شده است. (ابونعیم اصفهانی، دلائل النبوة، ۱۳۹۷ق، ص ۴۳۳)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله» : نظام اسماء الله: «صدیت الهی» و نمونه رهنمود های مدیریتی

❖ صدیت و فشار اقتصادی مومنین:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَ لَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَى إِلَيْكُمُ السَّلامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا!
تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَهُ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلٍ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ حَسِيرًا» (نساء / ٩٤)

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجْسٌ؛ فَلَا يَقْرِبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا؛
وَ إِنْ حَفِظْتُمْ عِيلَةً فَسُوفَ يَغْنِيَكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ؛ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ» (توبه / ٢٨)

❖ جلوه لطیف صدیت در سیره حناب سلمان:

«دعا سلمان أبا ذر "ره" ذات يوم إلى صيافة فقدم إليه من جرابه كسرة يابسة و بلها من رکوته؛ فقال أبو ذر:
ما أطيب هذا الخبز، لو كان معه ملح؛ فقام سلمان و خرج و رهن رکوته بملح و حمله إليه؛ فجعل أبوذر يأكل ذلك الخبز و يذر عليه ذلك الملح و يقول:
الحمد لله الذي رزقنا هذا القناعة؛ فقال سلمان: «لو كانت قناعة لم تكن رکوتي مرهونة!»
امام جواد از پدران معصوم از امام سجاد (ع): (عيون اخبار الرضا، صدوق، ۲ / ۵۸؛ بحار، ۲۲ / ۳۲۱)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله»: نظام اسماء الله: «مبتنی بر تبیین سوره حمد»

► اسماء الله محور و فراگیر در افعال الهی: «الله، رحمن، رحیم»:

«بسم الله الرحمن الرحيم»

«الحمد لله رب العالمين؛ الرحمن الرحيم؛ مالك يوم الدين» (حمد/٥-١)

❖ «الله»: اسم اعظم الهی، مستجمع جميع صفات:

➤ خالق هستی:

«الله خالق كل شيء و هو على كل شيء وكيل» (زمر/٦٢)

➤ رب العالمين:

«ربنا الذي اعطى كل شيء خلقه ثم هدى» (طه/٥٠)

❖ «الرحمن»: رحمت ابتدایی فراگیر: (شیوه رحمانیت):

ناظر به نحوه ربوبیت در «نظام خلقت و هدایت» :

«الرحمن على العرش استوى» (طه/٥)/«و رحمته وسعت كل شيء...» (اعراف/١٥٦)

❖ «الرحيم»: رحمت پاداشی: تقدم پاداش بر تنبیه: (شیوه رحیمیت):

ناظر به نحوه ربوبیت در «نظام باخورددهی به اعمال در دنیا و آخرت»:

«هو الذي يصلى عليكم و ملائكته ليخرجكم من الظلمات الى النور و كان بالمؤمنين رحيمًا» (احزاب/٤٣)

«و سأكتبها للذين يتقوون و يؤتون الزكوة و الذين هم بآياتنا يؤمنون» (اعراف/١٥٦)

«لئن شكرتم لازيدنكم و لئن كفرتم، ان عذابي لشدید»/«نبي عبادی انى انا الغفور الرحيم؛ و ان عذابی هو العذاب الالیم» (حجر/٤٩-٥٠)

«يا من وسعت كل شئ رحمته، يا من سبقت رحمته غضبه» (ص)/ «يا من سبقت رحمته غضبه» على (ع) : (بحار، ٩/ ٣٨٦ و ٣٩٣)

➤ مالک يوم الدين: (شیوه غضب مستتر: شدید العقاب بودن)

گفتار اول: مبانی هستی شناختی خالق «الله»: نظام اسماء الله: «مبتنی بر تبیین سوره حمد»

► نجلی احادیث در اعتقاد و سلوك جامعه، در سوره حمد:

❖ احادیث و توکل الهی:

«ایاک نعبد و ایاک نستعين» (حمد/۵)

❖ احادیث و دغدغه مستمر لغزش و سقوط:

«اهدنا الصراط المستقيم» (حمد/۶)

«لا حول و لا قوة الا بالله ...»

❖ احادیث و امت واحدة:

«ایاک نعبد و ایاک نستعين» (حمد/۵)

«ان هذه امتكم امة واحدة وانا ربكم فاعبدون؛ و تقطعوا امرهم بينهم؛ كل اليها راجعون» (انبياء / ۹۲-۹۳)

«و ان هذه امتكم امة واحدة وانا ربكم فاتقون؛ فتقطعوا امرهم بينهم زيرا؛ كل حزب بما لديهم فرجون؛ فذرهم في غمرتهم...» (وممنون / ۵۲-۵۴)

❖ احادیث و الگوهای سلسله مراتب امامت و رهبری الهی:

«صراط الذين انعمت عليهم...» (حمد/۷)

«و من يطع الله و الرسول فاولئك الذين انعم الله عليهم من النبيين و الصديقين و الشهداء و الصالحين؛ و حسن اولئك رفيقا؛

ذلك الفضل من الله و كفى بالله عليما» (نساء / ۵۹)

❖ احادیث و اسباب شناسی گروه ها و رهبران اجتماعی، و موضع کیری در برابر انها:

«غير المغضوب عليهم و لا الضالين» (حمد/۷)

«الله لا اله الا هو؛ ... فمن يكفر بالطاغوت و يؤمن بالله فقد استمسك بالعروة الوثقى، لا انفصام لها؛ و الله سميع عليم؛ الله ولی الذين آمنوا ...»

(بقره/۲۵۵-۲۵۷)